

Bemærkninger til lovforslaget.

Som anført i bemærkningerne til forslaget til lov om børns retsstilling er der samtidig med udarbejdelsen af nævnte lovforslag foretaget en gennemgang af retsplejelovens bestemmelser om behandling af faderskabssager. Nærværende forslag, der i første række tilsigter at skabe mulighed for en hurtigere og mere praktisk behandling af sagerne, bygges på det af landsdommer Hans Topsøe-Jensen udarbejdede udkast, der er optaget i betænkningen side 97 ff.

Til § 1.

Til nr. 1.

Ændringen er af redaktionel karakter.

Til nr. 2.

Ændringen er en følge af, at der ved forslaget til ny affattelse af retsplejelovens kapitel 42 a er tillagt politimesteren eller i København overpræsidenten adgang til at indtræde i sagen på det offentlige vegne.

Til nr. 3.

I forbindelse med revisionen af reglerne er det anset for praktisk at foreslå forskellige redaktionelle ændringer, ligesom den systematiske opbygning af kapitlet er revideret. Forslaget fremtræder derfor som en helt ny affattelse af det pågældende kapitel i retsplejeloven.

Til § 456 a.

Bestemmelsen svarer til retsplejelovens §§ 456 a og 456 q. En række af kapitlets bestemmelser foreslås udtrykkelig gjort anvendelige i tilfælde, hvor sag om et barn, der omfattes af „pater-est-reglen“, anlægges af ægtemanden. Dette gælder således § 456 f, hvorefter både moderen og barnet er at betragte som parter i sagen m. v., § 456 h, stk. 4, hvorefter de sædvanlige virkninger i retsplejen af en parts udeblivelse eller møde uden at rejse indsigelse ikke finder anvendelse, § 456 m, 1. pkt., hvorefter retten træffer afgørelse i sagen uden hensyn til, hvilke påstande der fra parternes side nedlægges, § 456 o, hvorefter sagerne behandles for lukkede døre, § 456 p om underretning til politimesteren henholdsvis overpræsidenten, § 456 q om reglernes anvendelse under anke og § 456 r om genoptagelse.

Reglerne i § 456 c om værneting gælder ikke i disse sager, der således må anlægges efter retsplejelovens almindelige regler om værneting. Sagen anlægges imidlertid mod moderen og barnet, og den vil derfor i almindelighed blive behandlet ved moderens hjemting.

Til § 456 b.

Bestemmelsen indeholder reglerne om, i hvilket omfang danske domstole er kompetente til at pådømme faderskabssager. Med hensyn til bestemmelsen i stk. 1, nr. 1, bemærkes, at sagen kan anlægges her i landet, når sagsøgte har ophold her, selv om han har bopæl i udlandet. Reglen i stk. 1, nr. 2, hvorefter sag kan anlægges i Danmark, såfremt blot moderen eller barnet har bopæl her, betegner en ikke uvæsentlig udvidelse af danske domstoles kompetence i forhold til de hidtil gældende regler i § 456 b. Efter disse kan sagen — når sagsøgte har bopæl i udlandet — i almindelighed kun anlægges her, såfremt sagsøgte opholdt sig her i landet på avlingstiden. Der er imidlertid trang til at opnå en afgørelse af faderskabsspørgsmålet i alle tilfælde, hvor moderen eller barnet bor her i landet. Moderens eller barnets blotte ophold her i landet medfører ikke, at danske domstole er kompetente til at pådømme sagen.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer til § 448 d, stk. 6, om ægteskabssager. Reglen tilsigter navnlig at åbne mulighed for afslutning af en konvention mellem de nordiske lande.

Til § 456 c.

Bestemmelsen afgør, ved hvilken dansk domstol faderskabssagen skal behandles i de tilfælde, hvor danske domstole efter reglerne i § 456 b overhovedet er kompetente til at pådømme sagen.

Som anført af kommissionen, er det ud fra hensynet til den bedst mulige oplysning af sagen og for at fremme sagens behandling mest muligt ønskeligt, at faderskabssagen i almindelighed behandles af retten på det sted, hvor moderen bor eller opholder sig. Det foreslås derfor, at sagen som hovedregel skal behandles ved moderens hjemting.

Bestemmelsen i stk. 4 træder i stedet for retsplejelovens § 456 e, stk. 3. Adgangen til henvisning